

[Miljøministeren]

3. Spørgsmålet om, *hvilke følger et fuldført ulovligt byggeri bør have, indebærer ligeledes en vurdering af en række omstændigheder:*

Kunne dispensation være opnået eller en lokalplan gennemført, hvis byggeriet havde afventet behandlingen af dispensations- eller lokalplansagen?

Er byggeriets udformning i større eller mindre grad i strid med de gældende bestemmelser? Kræver respekten for den pågældende lov i det foreliggende tilfælde en kraftig reaktion? Sker der ved en eventuel nedrivning eller fjernelse et spild, som vanskeligt kan forstås som rimeligt samfundsmæssigt set i forhold til overtrædelsens omfang og omstændighederne omkring byggeriets iværksættelse? Kan respekten for loven tilgodeses ved straf?

Der er således ved afgørelsen af klagesager tale om en konkret vurdering af en flæthed af indbyrdes modstridende hensyn, ikke et enkelt princip, der automatisk giver en entydig løsning.

Til illustration kan henvises til en af de sager, de er nævnt i artiklen i Politiken. Sagen vedrører en ridehal i Slagelse kommune. Den pågældende bygherre havde nogle år før den nu afgjorte sag opført et ganske tilsvarende byggeri og havde efterfølgende opnået en dispensation til bibeholdelse af byggeriet. Da han imidlertid igen overtrådte de pågældende bestemmelser i naturfredningsloven, fandt et flertal i overfredningsnævnet, at hensynet til at undgå et samfundsmæssigt værdispild måtte vige for respekten for naturfredningsloven.

Spørgsmålet om, hvorledes der skal reageres i anledning af overtrædelser af by- og landzoneloven og kommuneplanloven, må på ganske samme måde afgøres i det enkelte tilfælde. Der er i den henseende ingen forskel på overtrædelser af naturfredningsloven, by- og landzoneloven og kommuneplanloven.

Spm. nr. 1111

Til *undervisningsministeren* (25/7 80) af:

Flygaard (DR):

»Hvornår agter ministeren at opfylde løfteparagraffen i § 25, stk. 3, i undervisningsministeriets cirkulære af 1. december 1966 om ansættelse og aflønning af fastansat og

overenskomstansat personale ved handelskoler?»

Begrundelse

Det er 14 år siden undervisningsministeriet udsendte nævnte cirkulære, således at det nu må være rimeligt at få løfteparagraffen realiseret. Ministeren vil næppe møde den store kritik ved kun at realisere den, for så vidt angår fremtidige ansættelser, selv om den forhandlingsberettigede organisation nok principielt vil gøre indsigelse og mene, at også lærere, der i tidens løb er ansat i handelsskolen, bør med i ordningen. Det er efter spørgerens mening af afgørende betydning, at man inden for erhvervsuddannelsesområdet opnår den størst mulige tilgang af mennesker med en både praktisk og teoretisk erfaring inden for erhvervslivet. Ved kun at lade det være gældende for fremtidige ansættelser er det spørgerens opfattelse, at de statsfinansielle konsekvenser er til at overse.

Besvarelse (5/8 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Efter den nævnte bestemmelse vil der efter nærmere af undervisningsministeriet efter indhentet udtalelse fra økonomiministeriet – nu finansministeriet – fastsatte regler kunne tillægges anciennitet ved ansættelse på grundlag af praktisk virksomhed, som efter undervisningsministeriets skøn i særlig grad måtte kvalificere en lærer til stillingen.

Problemerne om denne såkaldte erhvervsanciennitet har i en årrække i øvrigt også været kendt for andre skoleformer og har været overvejet inden for undervisningsministeriet; men det har endnu ikke været muligt at finde frem til generelle kriterier for at tillægge lærere anciennitet med baggrund i praktisk virksomhed fra tidligere erhverv.

Jeg er enig i det ønskelige i, at man inden for erhvervsuddannelserne opnår størst mulig tilgang af lærere med både praktisk og teoretisk erfaring inden for erhvervslivet, og der arbejdes fortsat med sagen.

Spm. nr. 1112

Til *undervisningsministeren* (25/7 80) af:

Flygaard (DR):